

Kitab Daniel - Nu Ka-Saratus Dua

Panglarapan Tilukali tina Utusan: Muka Rahasia Dinamika Nubuat

Jeff Pippenger

2024-02-29

Panerapan rangkep tilu ngeunaan Elia nyoko kana pesen, utusan, jeung gerakan dina mangsa pangadilan éksékutip Allah, anu dimimitian dina hukum Minggu di Amérika Sarikat sarta terus lumangsung nepi ka panutupan mangsa kasempetan. Pangadilan éksékutip éta ngaronjat tina hiji mangsa nalika pangadilan Allah campur jeung rahmat nepi ka mangsa nalika pangadilan-pangadilan-Na dicurahkeun tanpa rahmat dina tujuh bala panungtungan.

Palarapan tilu rupa tina utusan anu nyiapkeun jalan pikeun Utusan Perjangjian nerap kana pekabaran, utusan, jeung gerakan dina mangsa panutup pangadilan panalungtikan Allah, anu nandaan mangsa pamegelan saratus opat puluh opat rébu. Mangsa éta réngsé dina hukum Minggu anu geura bakal datang di Amérika Sarikat, nyaéta waktu nalika pangadilan eksekutif Allah mimiti lumangsung.

Yahya Pembaptis nyiapkeun jalan pikeun Kristus, Utusan Perjangjian, sangkan negeskeun perjangjian dina kacumponan Daniel pasal salapan ayat dua puluh tujuh. Ku ngalakukeun kitu, anjeunna ogé nyiapkeun jalan pikeun Kristus sangkan dadakan sumping ka Bait-Na sarta nyucikeun putra-putra Léwi, anu ku Anjeunna dipigawé dina awal jeung dina ahir palayanan-Na salila tilu satengah taun. Panyucian Bait anu harfiah téh jadi lambang tina karya-Na pikeun nyucikeun bait jiwa jalma-jalma anu digambarkeun minangka putra-putra Léwi.

Pagawéan-Na sacara harfiah dina ngabersihan Bait Allah mangrupa panggenepan nubuat, sarta nalika Anjeunna ngalaksanakeun éta pagawéan dina Yohanes pasal dua, ayat tilu welas nepi ka dua puluh dua, Roh Suci mingpin para murid supaya ngélingan hiji petikan tina Perjangjian Heubeul anu jadi bagian tina pagawéan-Na pikeun ngamurnikeun jeung nyucikeun para murid dina panggenepan Maleakhi tilu.

Dina éta petikan dina Injil Yohanes, Kristus nétélakeun yén lamun bait awak-Na diruksak, Mantenna bakal ngadegkeunana deui dina tilu poé. Paguneman jeung urang Yahudi anu resep ngabandungan nambahan yén pangwangunan deui bait anu sajatina, anu geus dipigawé ku Herodes, sarta anu réngsé dina taun éta kénéh, geus nyokot waktu opat puluh genep taun. Isa keur nyucikeun murid-murid-Na ngaliwatan hiji conto tina salah sahiji aturan anu patali jeung firman nubuat, anu ku Isa geus dipiara dina Firman-Na, ngaliwatan padamelan malaikat-malaikat, Roh Suci, jeung para nabi.

Anjeunna nyadiakeun conto nubuatan yén anu harfiah ngawakilan anu rohani. Anjeunna netepkeun konci nubuatan tina angka “opat puluh genep,” minangka lambang Bait Allah. “Opat puluh genep” téh nya éta jumlah poé nalika Musa aya di gunung narima parentah pikeun Bait Allah. “Opat puluh genep” téh jumlah kromosom anu nyusun bait manusa. “Opat puluh genep” téh jumlah taun (1798 nepi ka 1844) anu kacumponan dina mulangkeun Bait rohani anu geus diinjak-injak ku paganisme

tuluy ku kapapaan.

Dua kali panyucian Bait Suci ngandung simbolisme yén tilu poé sarua jeung opat puluh genep taun. Ieu ngandung prinsip yén anu harfiah ngawakilan anu rohaniah. Eta ngawakilan boh kacumponan boh ramalan nubuat. Dua kali panyucian éta ngawakilan hiji bebeneran anu disalahhartikeun ku hiji golongan, sarta diungkabkeun ka golongan séjén.

Dua pangberesan éta nandaan hiji mangsa nalika garéja Allah geus karuksak nepi ka titikna jadi “turunan oray anu jinah,” anu keur néangan hiji tanda, padahal tanda éta keur dipedar langsung ka maranéhna, sabab hiji-hijina tanda anu baris dipaparin téh nya éta tanda karuksakan Bait Allah anu dihudangkeun deui dina tilu poé.

He turunan oray berbisa, kumaha maraneh, anu jahat, bisa ngucapkeun perkara-perkara anu hade? sabab tina kalimpahan haté sungut nyarita.... Tuluy sawatara ahli Taurat jeung urang Parisi ngajawab, pokna, Guru, kami hayang ningali hiji tanda ti Anjeun. Tapi Anjeunna ngawaler sarta ngadawuh ka maranéhna, Hiji turunan anu jahat jeung murtad neangan tanda; jeung moal aya tanda anu dibikeun ka dinya, iwal tanda nabi Yunus: Sabab sakumaha Yunus aya tilu poé tilu peuting dina beuteung lauk paus; kitu ogé Putra Manusa bakal aya tilu poé tilu peuting dina jero bumi. Mateus 12:34, 38–40.

Sakabéh dinamika nubuat ieu kagambarkeun dina katiluna pangedulanana ngeunaan Utusan Perjangjian anu ujug-ujug sumping ka Bait-Na, sakumaha anu dipigawé ku Anjeunna dina Yohanes pasal dua.

Jeung Paska urang Yahudi geus deukeut, tuluy Yesus angkat ka Yerusalem, sarta kapanggih di Bait Allah jalma-jalma anu ngajual sapi, domba, jeung japati, ogé tukang tukeur duit keur calik. Sanggeus Anjeunna nyieun pecut tina tali-tali leutik, Anjeunna ngusir maranéhna kabéh kaluar ti Bait Allah, kitu deui domba jeung sapi; duit para tukang tukeur duit dituangkeun ku Anjeunna, sarta méja-méjana dibalikeun. Jeung ka anu ngajual japati Anjeunna ngandika, “Bawa ieu barang-barang ti dieu; ulah nyieun bumi Rama Kami jadi tempat dagang.” Jeung murid-murid-Na éling yén aya tulisan kieu, “Kacemburuan pikeun bumi-Mu geus ngaduruk Kami nepi ka béak.” Ku kituna urang Yahudi ngawaler sarta nyarios ka Anjeunna, “Tanda naon anu Anjeun tunjukkeun ka kami, ku sabab Anjeun ngalakukeun ieu?” Yesus ngawaler sarta ngandika ka maranéhna, “Runtuhkeun ieu Bait, sarta dina tilu poé Kami baris ngadegkeun deui.” Tuluy urang Yahudi nyarios, “Opat puluh genep taun lilana Bait ieu diwangun, sarta naha Anjeun rék ngadegkeunana deui dina tilu poé?” Tapi Anjeunna ngadawuh ngeunaan bait tina awak-Na. Ku sabab kitu, sanggeus Anjeunna gugah tina nu maraot, murid-murid-Na éling yén Anjeunna geus nyarios kitu ka maranéhna; sarta maranéhna percaya kana Kitab Suci jeung kana pangandika anu geus diucapkeun ku Yesus. Yohanes 2:13–22.

Utusan Perjangjian téh pikeun nyucikeun sarta ogé ngamurnikeun putra-putra Léwi sakumaha “pérak,” anu ngawakilan Firman Allah, jeung “emas,” anu ngawakilan iman. Utusan Perjangjian éta bakal nyucikeun murid-murid-Na ku nambahan “iman” maranéhna dina “firman” nubuat-Na. Firman nubuat éta dimaksudkeun pikeun nyucikeun, tapi ogé pikeun ngamurnikeun. Firman nubuat-Na salawasna ngawakilan hiji ujian, sarta ngaliwatan Firman nubuat-Na putra-putra Léwi

dimurnikeun dina mangsa nalika Anjeunna ngadadak sumping ka Bait-Na.

“Anu kipas-Na aya dina panangan-Na, sarta Anjeunna baris ngabersihan tempat pangirik-Na nepi ka tuntas, jeung ngumpulkeun gandum-Na kana lumbung.’ Mateus 3:12. Ieu téh salah sahiji mangsa panyucian. Ku kecap-kecap bebeneran, sekam keur dipisahkeun tina gandum. Ku sabab maranéhna teuing sia jeung ngarasa diri bener nepi ka teu daék narima pangwawadian, teuing nyaah ka dunya nepi ka teu bisa narima kahirupan handap asor, loba anu ngajauhan Yesus. Loba kénéh ayeuna anu masih ngalakukeun hal anu sarua. Jiwa-jiwa diuji kiwari, sakumaha murid-murid éta diuji di sinagoga Kapernaum. Nalika bebeneran ditepikeun nepi ka nembus kana hate, maranéhna ningali yén kahirupan maranéhna henteu saluyu jeung pangersa Allah. Maranéhna ningali perluna robah sagemblengna dina dirina; tapi maranéhna henteu daék ngalaksanakeun pagawean anu merlukeun panolakan diri. Ku sabab éta maranéhna ambek nalika dosa-dosa maranéhna kabuka. Maranéhna indit bari kasigeung, sakumaha murid-murid ninggalkeun Yesus bari ngarungut, ‘Ieu pangandika téh hese; saha anu sanggup ngadéngékeunana?’” The Desire of Ages, 392.

Jiwa-jiwa anu “diuji” dina “sinagoga di Kapernaum” nolak ngartos yén nalika Kristus nyarios ka maranéhna yén maranéhna kudu ngahakan daging-Na jeung nginum getih-Na, Anjeunna keur ngagunakeun awak-Na anu literal pikeun nepikeun hiji bebeneran rohani. Ieu téh gambaran nubuat anu sarua pisan jeung anu Anjeunna jadikeun ngeunaan Bait Allah dina Yohanes pasal dua. Nalika prinsip yén anu literal miheulaan jeung ngawakilan anu rohani dipikawanoh minangka “ucapan anu hese” anu ku maranéhna teu daék “didangu,” maranéhna tuluy mundur sarta teu kungsi deui leumpang babarengan jeung Anjeunna. Éta kajadian dina Yohanes pasal genep ayat genep puluh genep (666), anu ngagambarkeun hukum Minggu anu baris geura sumping, anu ditipikeun ku 22 Oktober 1844, anu saterusna ditipikeun ku salib di Kalvari.

Ti semet harita, loba murid-Na anu mundur deui, sarta teu leumpang deui babarengan jeung Mantenna. Yohanes 6:66.

Dina Yohanes pasal dua, Roh Suci geus nungtun pikiran para murid sangkan “éling” kana nubuat anu ngajelaskeun kumaha gustina Allah, sarta kecap “timuru” téh sarua jeung kecap “cemburu” boh dina basa Ibrani boh dina basa Yunani.

Sabab sumanget pikeun bumi-Mu parantos ngaduruk abdi nepi ka tumpur; jeung celaan jalma-jalma anu nyacian ka Anjeun parantos tumiba ka abdi. Jabur 69:9.

Kacemburuan Allah, anu mangrupa timburuna-Na, ngawakilan unsur tina watak Allah salaku Allah anu timburu, anu timburuna dinyatakeun ka turunan katilu jeung kaopat ka jalma-jalma anu ngahina ka Mantenna. Dina Yohanes pasal dua, Roh Suci keur netepkeun yén panyucian anu dilaksanakeun ku Utusan Perjangjian kajadian dina turunan kaopat jeung pamungkas, sanajan salawasna aya sawatara ti turunan katilu anu masih kénéh hirup nalika cawan turunan pamungkas geus pinuh. Eta turunan teh turunan jinah anu pinuh ku oray beludak.

Musa ngawakilan generasi kaopat, sarta dina mangsa éta Musa, salila opat puluh genep poé, narima pangajaran ngeunaan ngadegkeun Bait Allah. Dina poé-pocé éta Anjeunna narima hukum, anu dina parentah kadua netelakeun yén timburu Allah dinyatakeun dina generasi katilu jeung

kaopat.

Sarta Mantenna ka Abram, “Kudu nyaho kalawan pasti yén turunan maneh bakal jadi urang asing di hiji tanah anu lain milik maranéhna, sarta bakal ngabdi ka maranéhna; jeung maranéhna bakal nindes turunan maneh salila opat ratus taun; Jeung bangsa anu ku maranéhna bakal dipabdi ku maranéhna éta, ku Kami bakal dihukum; sarta sanggeus kitu maranéhna bakal kaluar jeung banda anu loba. Jeung maneh sorangan bakal indit ka karuhun-karuhun maneh dina katengtreman; maneh bakal dikurebkeun dina umur kolot anu hadé. Tapi dina turunan anu kaopat maranéhna bakal datang deui ka dieu; sabab kajahatan urang Amori can acan pinuh.”
Kajadian 15:13–16.

Dina generasi panungtungan Israél baheula, Bait Allah garéja Kristen, anu ku Petrus disebut “imah rohani,” diadegkeun. Dina sajarah éta Allah nembongkeun kacemburuan-Na dua kali nalika dina kahayang-Na anu ngagelebug Anjeunna nyucikeun Bait Allah. Dina taun 1844 Allah parantos ngadegkeun Bait Allah rohani kaum Millerit, sarta sakali deui Anjeunna parantos ngalangkungan umat pilihan baheula. Dina sajarah éta Utusan Perjangjian sumping ngadadak dina 22 Oktober 1844.

Munculna parantos diparengsekeun liwat palayanan William Miller. Nalika kaum Protestan jeung para Millerit ngadeukeutan ka 22 Oktober 1844, dua golongan diuji. Ujian pikeun kaum Protestan sumping dina waktos ahir dina datangna malaikat kahiji taun 1798. Sanggeus amanat anu dimaksudkeun pikeun duanana “nyucikeun jeung ngamurnikeun” putra-putra Lewi dipangformalisasikeun dina taun 1831, pangudian kaum Protestan dimimitian nalika amanat malaikat kahiji dipaparin kakawasaan dina 11 Agustus 1840. Dina 19 April 1844, kaum Protestan gagal dina ujian éta, sarta janten putri-putri Babul.

Malaikat anu kadua tuluy sumping, sarta iman kaum Millerite tuluy diuji, jeung hiji panyucian sarta pamarésan kasampurnakeun. Nalika amanat malaikat anu kadua dipaparin kakawasaan dina pasamoan kémah di Exeter ti tanggal dua welas nepi ka tujuh welas Agustus, ujian ngeunaan pamisahan kaum Millerite antara anu wijaksana jeung anu bodo kasampurnakeun.

Bédana antara nu wijaksana jeung nu bodo téh nyaéta minyak, anu mangrupa amanat profétik tina Panjerit Tengah Peuting. Nalika malaikat katilu sumping dina 22 Oktober 1844, Bait Suci geus diadegkeun (dina opat puluh genep taun). Dina waktu éta Utusan tina Perjangjian sumping dadakan ka Bait-Na.

“Kadatangan Kristus minangka Imam Agung urang ka tempat anu pangsucina, pikeun nyucikeun tempat suci, anu dipidangkeun dina Daniel 8:14; kadatangan Putra Manusa ka Nu Sepuh Poe, sakumaha ditepikeun dina Daniel 7:13; jeung kadatangan Gusti ka Bait-Na, anu geus diwarihkeun ku Maleakhi, mangrupikeun gambaran ngeunaan kajadian anu sarua; jeung ieu ogé digambarkeun ku kadatangan pangantén lalaki ka perkawinan, sakumaha dijelaskeun ku Kristus dina misil sapuluh parawan, dina Mateus 25.” *The Great Controversy*, 426.

Harita utusan tina Perjangjian mimiti karya-Na pikeun nyucikeun jeung ngamurnikeun murid-murid Millerite, anu dina Malakhi pasal tilu dicirikeun minangka putra-putra Lewi.

“Loba jalma anu maju pikeun mapag Panganten Lalaki dina kaayaan pesen malaikat kahiji jeung kadua, nampik kana pesen katilu, nyaéta pesen panungtungan anu nguji anu baris dipasihkeun ka dunya, sarta hiji sikep anu sarupa bakal dicokot nalika panggero panungtungan ditepikeun.

“Unggal rinci tina ieu misil kudu ditalungtik kalayan ati-ati. Urang digambarkeun boh ku parawan-parawan nu wijaksana boh ku parawan-parawan nu bodo.” Review and Herald, October 31, 1899.

Nalika pesen malaikat kahiji dipaparin kakawasaan dina 11 Agustus 1840, balaréa ngagabung kana gerakan Millerite. Tuluy dina 19 April 1844, hiji golongan anu gedé ninggalkeun gerakan éta. Dina 22 Oktober 1844, pamadegan tradisional nyebutkeun yén aya kira-kira lima puluh jiwa anu ku iman asup ka Tempat Nu Pangsuci-pangsucina. Upama jumlahna kira-kira lima puluh jiwa anu mula-mulana nuturkeun cahaya malaikat katilu, naon hartina nalika urang dibéjaan yén “loba” jalma anu geus narima pesen malaikat kahiji jeung kadua, “nolak kana pesen katilu, nyaéta pesen panungtungan anu nguji”?

Utusan Perjangjian téh ngadadak sumping ka bait-Na sarta muka cahaya tempat suci di sawarga jeung amanat malaikat katilu ka nu limapuluh urang anu saterusna nuluykeun asup kana pangalaman malaikat katilu, sanajan maranéhna mimitina paburencay. Kaceuceub maranéhna harita leuwih gedé tibatan kaceuceub nu kahiji, sanajan ku Sister White urang dipaparin katerangan yén kaceuceub maranéhna henteu sagedé kaceuceub para murid sanggeus salib.

Dina duanana sajarah anu sajarah éta, Kristus muka Firman nubuat-Na ka jalma-jalma anu kuciwa, sarta dina taun 1850, Suster White nyatakeun yén anjeunna dipintonkeun yén dina mangsa harita Gusti keur ngalegaan deui panangan-Na pikeun ngumpulkeun umat-Na.

“23 Séptémber, [1850] Gusti némbongkeun ka abdi yén Anjeunna parantos ngulurkeun panangan-Na pikeun kadua kalina guna mulangkeun sesa umat-Na, sarta yén sagala usaha kedah digandakeun dina mangsa pangumpulan ieu. Dina mangsa paburakna, Israél ditakol sarta dirobek; nanging ayeuna dina mangsa pangumpulan, Allah bakal nyageurkeun sarta ngabebedag umat-Na. Dina mangsa paburak, usaha-usaha anu dipigawé pikeun nyebarkeun bebeneran ngan miboga pangaruh anu saeutik, ngahasilkeun saeutik pisan atawa henteu nanaon; nanging dina mangsa pangumpulan, nalika Allah parantos ngagerakkeun panangan-Na pikeun ngumpulkeun umat-Na, usaha-usaha pikeun nyebarkeun bebeneran bakal ngahontal hasil anu memang dimaksud. Sadaya kedah ngahiji sarta sumanget dina ieu pagawean. Kuring ningali yén matak éra lamun aya anu ngarujuk kana mangsa paburak pikeun dijadikeun conto anu ngatur urang ayeuna dina mangsa pangumpulan; sabab lamun Allah henteu migawe leuwih pikeun urang ayeuna tibatan anu dipigawé-Na harita, Israél moal kungsi kakumpulkeun. Sarua pentingna yén bebeneran kudu diterbitkeun dina hiji surat kabar, sakumaha dikhotbahkeun.” Review and Herald, November 1, 1850.

Di salib murid-murid parantos paburencay, sarta dina sajarah éta, tilu poé ti harita Anjeunna mimiti ngumpulkeun murid-murid-Na anu paburencay. Kira-kira tilu taun sanggeus ahir taun 1844, Kristus mimiti ngumpulkeun domba-domba-Na anu paburencay. Dina sajarah éta Anjeunna mingpin umat-Na supaya ngamimitian padamelan penerbitan sarta medalkeun nu kadua tina dua

papan Habakuk, anu dijieun dina ahir taun 1850, teras mimiti ditawarkeun pikeun dijual dina Review and Herald, dina Januari 1851.

Bagan taun 1843 téh geus jadi gambaran lahiriah tina amanat anu nyucikeun Bait Suci, anu diadegkeun dina sajarah amanat malaikat kahiji jeung kadua. Kalawan datangna malaikat katilu, Allah parantos ngarancang pikeun ngaréngsékeun padamelan-Na sarta mawa umat-Na mulang ka imah, tapi maranéhna mbrontak saperti Israél baheula; ku sabab éta, boh Israél baheula boh Israél modéren tuluy ditugaskeun ngumbara di padang gurun. Lamun waé éta kaum Advent anu ti mimiti narima cahaya malaikat katilu nuluykeun ku iman, bari mawa gambaran lahiriah tina amanat maranéhna, nyaéta bagan taun 1850, maranéhna tangtu bisa ngagancangkeun datangna anu kadua tina Yesus sarta mulang ka imah. Tapi maranéhna geus ditakdirkeun pikeun ngulang sajarah Yosua jeung Kaleb, kitu deui sapuluh mata-mata anu teu satia.

“Lamun urang Advent, sanggeus kuciwa gedé dina taun 1844, tetep pageuh nyekel iman maranéhna sarta terus maju kalayan ngahiji dina pamingpinan panyalindungan Allah anu keur muka jalan, narima amanat malaikat katilu, sarta dina kakawasaan Roh Suci nguarkeunana ka sakuliah dunya, maranéhna tangtu geus ningali kasalametan ti Allah, Gusti tangtu geus damel kalayan kacida kuatna ngaliwatan usaha maranéhna, pagawean tangtu geus réngsé, sarta Kristus tangtu geus sumping saméméh ieu pikeun narima umat-Na kana ganjaran maranéhna. Tapi dina mangsa mamang jeung kateupastian anu nuturkeun kuciwa éta, loba jalma anu percaya kana kadatangan Gusti nyerahkeun imanna.... Ku kituna pagawean éta kaganggu, sarta dunya ditinggalkeun dina poék. Lamun sakujur badan Advent ngahiji dina parentah-parentah Allah jeung iman ka Yesus, kacida béda-bédana sajarah urang tangtu jadi!” Evangelism, 695.

Yahya Pembaptis jeung William Miller nyiapkeun jalan pikeun Kristus sangkan ngadadak sumping sarta nyucikeun hiji umat anu bakal mawa amanat kasalametan dina kakawasaan Roh Suci ka sakuliah dunya. Murid-murid Kristus ngalaksanakeun pancén maranéhna, tapi mimiti Adventisme henteu. Nepi ka taun 1856 maranéhna geus murag kana kaayaan Laodikea, nolak cahaya anu leuwih maju ngeunaan “tujuh kali,” sarta dina taun 1863 ngamimitian prosés pangbarontakan anu terus ngaronjat nepi ka hukum Minggu anu bakal geura datang. Pangbarontakan taun 1863 ditipikeun ku pangbarontakan sapuluh panénjo. Dina ahir opat puluh taun ngumbara di padang gurun, Israél baheula dibawa balik kana ujian anu sarua, ku kituna méré conto ngeunaan Israél modéren anu dibawa balik kana ujian awal.

Panyalawaan sapuluh mata-mata di Kades diulang deui di Kades opat puluh taun sanggeusna. Panyalawaan sapuluh mata-mata anu nyababkeun opat puluh taun ngumbara di padang gurun, ngagambarkeun panyalawaan taun 1863, nalika Israél modéren nyababkeun ku dirina sorangan pangumbaraanana di padang gurun Laodikia. Dina ahir opat puluh taun, Israél baheula dibawa deui ka Kades, ku kituna netelakeun yén ujian anu nyucikeun Adventisme Millerit dina mangsa panyalawaan taun 1863, bakal diulang deui nalika Utusan Perjangjian sakali deui ngadadak sumping ka Bait-Na deui.

Urang baris neruskeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

Dina nalukkeun Gilead jeung Basan, loba anu ngélingan deui kana kajadian-kajadian anu ampir opat puluh taun saméméhna, di Kades, geus ngahukum Israil kana pangumbaraan panjang di padang gurun. Maranéhna ningali yén laporan para panalungtik ngeunaan Tanah Perjangjian téh dina loba hal memang bener. Kota-kotana dipageran ku témbok sarta kacida gedéna, jeung dicicingan ku raksasa-raksasa, lamun dibandingkeun jeung maranéhna urang Ibrani téh saukur siga jalma-jalma leutik pisan. Tapi ayeuna maranéhna tiasa ningali yén kasalahan anu mawa cilaka ti karuhun-karuhunna téh nya éta ku teu percaya kana kakawasaan Allah. Ieu wungkul anu geus nyegah maranéhna sangkan henteu langsung asup ka éta tanah anu endah.

“Waktu maranéhna mimiti nyiapkeun diri pikeun asup ka Kanaan, éta usaha dibarengan ku kasusah anu jauh leuwih saeutik tibatan ayeuna. Allah parantos jangji ka umat-Na yén lamun maranéhna nurut kana sora-Na, Mantenna bakal miheulaan maranéhna sarta tarung pikeun maranéhna; jeung Mantenna ogé bakal ngutus tawon pikeun ngusir pangeusi éta nagri. Kasieun bangsa-bangsa can ilaharna kagugah, sarta can loba pangsiapan anu dipigawé pikeun ngalawan kamajuan maranéhna. Tapi nalika ayeuna Gusti maréntahkeun Israil supaya maju, maranéhna kudu ngaléngkah ngalawan musuh-musuh anu waspada jeung kuat, sarta kudu merjuangkeun bala tentara anu gedé sarta kacida dilatihna, anu geus nyiapkeun diri pikeun nolak datangna maranéhna.

“Dina pasanggiri maranéhna jeung Og sarta Sihon, umat éta dibawa kana tés anu sarua, anu dina handapeunna karuhun-karuhun maranéhna geus kacida gagalna. Tapi ayeuna pangujian éta leuwih beurat pisan batan waktu Allah maréntahkeun Israél supaya maju. Kasusah-kasusah dina jalan maranéhna geus kacida nambahanana ti saprak maranéhna nampik maju nalika diparéntahkeun pikeun ngalakukeunana dina ngaran Gusti. Kitu lah Allah masih kénéh nguji umat-Na. Jeung lamun maranéhna gagal nahan pangujian éta, Mantenna mawa maranéhna deui ka titik anu sarua, sarta dina kadua kalina pangujian éta bakal datang leuwih deukeut, sarta bakal leuwih beurat batan anu saméméhna. Ieu terus lumangsung nepi ka maranéhna sanggup nahan tés éta, atawa, lamun maranéhna masih kénéh barontak, Allah narik cahaya-Na ti maranéhna sarta ninggalkeun maranéhna dina poék.” Patriarchs and Prophets, 436, 437.